

Отъ Временнаго Правительства.

Граждане Российского Государства. Свершилось великое. Могучимъ порывомъ русского народа низвергнуть старый порядокъ. Родилась новая свободная Россія. Великий переворотъ завершаетъ долгіе годы борьбы. Актомъ 17 октября 1905 года, подъ давлениемъ пробудившихся народныхъ силъ Россіи, обѣщаны были конституціонныя свободы. Однако обѣщанія эти не были исполнены. Выразительница народныхъ надеждъ первая Государственная Дума была распущена. Вторую Думу постигла та же участь и, бессильное побороть волю народную, Правительство рѣшилось актомъ 3 июля 1907 года, отнять у населенія часть предоставленныхъ ему правъ на участіе въ законодательной дѣятельности. Въ теченіе долгихъ десяти лѣтъ у народа отнимались пядь за пядью всѣ завоеванныя имъ права. Страна опять ввергнута была въ пучину произвола и самовластія. Всѣ попытки вразумить власть оказывались тщетными и великая міровая борьба, въ которую родина наша вовлечена была врагомъ, застала ее въ состояніи морального распада власти, не объединенной съ народомъ, безучастной къ судьбѣ родины и погрязшей въ позорѣ порока. Ни геройскія усилия арміи, изнывавшей подъ тяжестью жестокой внутренней разрухи, ни призывы народного представительства, объединявшагося передъ лицомъ национальной опасности, не были въ силахъ направить бывшаго Императора и Его правительство на путь единенія съ народомъ и когда Россія противозаконными и пагубными дѣйствіями ея правителей поставлена была передъ величайшими бѣдствіями, народъ самъ долженъ былъ взять власть въ свои руки. Единодушный революціонный порывъ народа, проникнутаго сознаніемъ важности момента и рѣшимости Государственной Думы, создали Временное Правительство, которое и считаетъ своимъ священнымъ и отвѣтственнымъ долгомъ осуществить чаянія народные и вывести страну на свѣтлый путь свободного гражданского устроенія. Правительство вѣрить, что духъ высокаго патріотизма, проявившійся въ борьбѣ народа со старою властью окрылитъ и доблестныхъ солдатъ нашихъ на полѣ брани. Правительство, съ своей стороны, приложитъ всѣ силы къ обеспеченію нашей арміи всѣмъ необходимымъ для того, чтобы довести войну до побѣдного конца. Правительство будетъ свято хранить связывающіе нась съ другими державами союзы и неуклонно исполнять заключенные союзниками соглашенія. Принимая мѣры къ защитѣ страны отъ врага вѣнчанаго, Правительство въ то же время почтеть первѣшюю свою обязанность открыть путь къ выраженію воли народной относительно образа правленія и созоветь въ возможно кратчайшій срокъ учредительное собраніе на основѣ всеобщаго, прямого, равнаго и тайного голосованія, обеспечивъ участіе въ выборахъ доблестнымъ защитникамъ родины, пропивающимъ нынѣ кровь на поляхъ сраженій. Учредительное Собраніе издастъ также основные законы, обеспечивающіе страну незыблемыя основы права, равенства и свободы. Сознавая всю тяжесть гнетущаго страну безправія, стѣсняющаго свободный творческій порывъ народа въ годину тяжкихъ народныхъ потрясеній, Временное Правительство сочтетъ необходимымъ немедленно, еще до созыва Учредительного Собрания, обеспечить страну твердыми нормами, ограждающими гражданскую свободу и гражданское равенство, дабы предоставить всѣмъ гражданамъ свободно проявлять свои духовныя силы въ созидательной работе на благо родины. Правительство озаботится также установлениемъ нормъ, обеспечивающихъ всѣмъ гражданамъ равное, на основѣ всеобщаго избирательного права, участіе въ выборахъ органовъ мѣстнаго самоуправленія. Въ минуту освобожденія народнаго, вся страна съ благоговѣйною признательностью вспоминаетъ тѣхъ, кто въ борьбѣ за свои политическія и религіозныя убѣжденія паль жертвой мстительной старой власти, и Временное Правительство сочтетъ радостнымъ долгомъ вернуть съ почетомъ изъ мѣстъ ссылки и заточеній всѣхъ страдальцевъ за благо родины. Исполняя эти задачи Временное Правительство одушевлено вѣрою, что оно будетъ творить волю народную и что весь народъ поддержитъ его въ честномъ стремлѣніи обеспечить счастье Россіи. Въ этой вѣрѣ оно черпаетъ бодрость. Только въ дружномъ всенародномъ содѣйствіи своимъ усилиемъ оно видѣть залогъ торжества новаго порядка.

V liaikaiselta Hallitukselta.

V n j n valtakunnan kansalaiset. On tapahtunut suurta. V n j n kansan mahtavalla nousulla on kukiuttava vanha järjestys. Uusi vapaa V n j  on syntynyt. Suuri vallankumous p tt i pitkien vuosien taistelun. Kansan her n iden voimien pakotuksesta luvattiin lokaan 17 päivänä 1905 annetulla asiakirjalla perustuslailliset vapaudet. Näitä lupauksia ei kuitenkaan t yt t . Kansan toiveiden ilmilausuja, ensimmäinen Valtakunnanduuma hajoitettiin. Toisen Duuman osaksi tuli sama kohalto ja voimattomana voittamaan kansan tahtoa p tti hallitus heinäkuun 3 päivänä 1907 annetulla asiakirjalla riist i väestöltä eräitä sille myönnettyjä oikeuksia, jotka koskevat osanottoa lains d nt tyh n. Kymmenen pitkän vuoden kuluessa on kansalta otettu pois tuuma tuumalta kaikki sen saavuttamat oikeudet. Maa on uudelleen sy sty mielivallan ja omavaltaisuuden kuiluun. Kaikki yritykset vallanpit jen saattamiseksi järkiinsä osoittautuivat turhiksi, ja suuri maailmansota, johon vihollinen saattoi is n maamme, yllätti sen kansaan yhtym tt m n, is n maan kohtalosta v litt m tt m n ja rikosten häpeän t raantuneen esivallan siveellisessä rappiitolissa. Eivät kauhean sisäisen h mm ngin raskaan taakan alla n n nt v n armeijan sankarilliset ponnistukset eiv t k  kansallisensa vaaran edessä yhtyneen kansan eduskunnan kehoitukset ky neet johtamaan entistä Keisaria ja Hänen hallitustaan yhtymiseen kansan kanssa. Ja kun hallitusmiesten lainvastainen ja turmiollinen toiminta oli saattanut V n j n mitä suurimpia onnettomuuksia, täytyi kansan itsensä ottaa valta omiin k s ins . Hetken tärkeyden k s itt v n kansan yksimielinen vallankumouksellinen innostus ja Valtakunnanduuman p tt v isyys loivat Väliaikaisen Hallituksen, joka päti p yh n  ja vastuunalaisena velvollisuutenaan toteuttaa kansan toivomukset ja saattaa maan vapaana kansalaiss rj st ksen valoisalle tielle. Hallitus uskoo, et t  kansan taistelussa vanhaa valtaa vastaan ilmennyt korkean is n maallisuuden henki tulee myöskin innostamaan uljaita sotilaitamme taisteluken tällä. Hallitus tulee omasta puolestaan ponnistamaan kaikki voimansa turvatakeen armejamme kaikkella mikä on tarpeen sodan saattamiseksi voitokkaaseen loppuun. Hallitus tulee pyh sti s ilytt m n meitä muiden valtojen kanssa yhdistävät liitot ja horjumatta täyttämän liitto-laihen kanssa solmitut sopimukset. Ryhtyen toimenpiteisiin maan suojelemiseksi ulkonaisista vihollista vastaan, katsoo hallitus samalla ensimmäiseksi velvollisuudekseen antaa kansalle tilaisuuden ilmaista tahtonkaan hallitusmuodosta ja kutsuu mahdollisimman pian koolle perustavan kokouksen yleisen, v litt m n, yhtäläisen ja salaisen  n n st ksen perusteella, turvaamalla osanoton vaaleihin is n maan uljaille puolustajille, jotka nyt vuodattavat vertaan taistelutanterilla. Perustava Kokous julkaisee myöskin perustuslait, jotka takaavat maalle oikeuden, tasa-arvoisuuden ja vapauden j rk m tt m n perusteet. Tun-tien maata painavan oikeudettomuuden koko taakan, joka on ehkäissyt kansan vapaata, luovaa innostusta kansaa kohdanneiden raskaiden j rkytysten aikana, katsoo Väliaikainen Hallitus v lt m tt m ksi viipymättä, jo ennen Perustavan Kokouksen kokoonkutsumista turvat  maan lujilla s d oksilla, jotka takaavat kansalaiss p iden ja kansalaisten tasa-arvoisuuden, jotta kaikki kansalaiset voisivat vapaasti osoittaa henkis  voimiaan luovassa työssä is n maan hyväksi. Hallitus huolehtii niinik n sellaisten s d osten laatimisesta, jotka turvaavat kaikille kansalaissille yleisen vaalioikeuden perusteella yhtäläisen osanoton paikallisten itsehallintoelinten vaaleihin. Kansan vapautuksen hetken muistaa koko maa hartaalla kii-tollisuudella niitä, jotka taistelussa valtiollisten ja uskon-nollisten vakaumustensa puolesta ovat joutuneet koston-himoisen vanhan vallan uhireksi, ja väliaikainen hallitus katsoo iloiseksi velvollisuudekseen palauttaa kunnianosoituksin takaisin karkoituspaloistaan ja vankiloistaan kaikki is n maan onnen puolesta k rsim n  joutuneet. Kun väliaikainen hallitus suorittaa näitä tehtäviä, el hytt  sitä usko, et t  se tulee täyttämän kansan tahdon ja et t  koko kansa tulee kannattamaan sitä sen rehellisessä pyrkimyksessä turvata V n j n onni ja menestys. Tästä uskosta ammentaa se vireyttä. Vain siinä, et t  koko kansa yksi-mielisesti kannattaa sen ponnistuksia, n kee se takeet uuden j rjestyksen voitosta.

Från Temporära Regeringen.

Medborgare i ryska riket. En stor händelse har inträffat. Genom ett mäktigt känsloutbrott af det ryska folket har det gamla systemet störtats. Ett nytt fritt Ryssland har uppstått. Den stora omst r tningen kröner långa  r af strider. I akten af den 17 oktober 1905 utlofades under trycket af det ryska folkets uppvaknande kraftter konstitutionella friheter. Dessa l ft n uppfylldes dock icke. Framb raren af folkets förhoppningar, den första Riksduman, uppl stes. Den andra Duman drabbades af samma  de, och Regeringen, som var oförmögen att besegra folkets vilja, beslöt genom akten af den 3 juli 1907 beröfva befolkningen en del af de densamma tillerkända rättigheter till deltagande i lagstiftningsverksamheten. Under tio långa  r har folket tum f r tum ber fvtts alla de af detsamma tillk mpade rättigheter. Landet kastades  n yo i godtyckets och egenm ktighetens hvirflar. Alla försök af bringa makten till förnuft visade sig f f ng , och den stora v rldskamp, i hvilken fienden indrog v rt fosterland, öfverraskade detsamma i en situation af moraliskt förfall hos makten, som icke var förenad med folket, utan obekymrad om fosterlandets  de och f rsjunkens i neslig brottslighet. Hvarken den under bördan af svår inre oreda utmattade arméns hjältemodiga ansträngningar eller den inför den nationella faran enade folkrepresen-tationens uppmaningar förmådde leda den f rre Kejsaren och Hans regering till enighet med folket, och då Ryssland genom dess ledares lagstridiga och skadliga verksamhet bragts inför de största olyckor, måste folket taga makten i sina egna händer. Det om ögonblickets vikt medvetna folkets eniga revolutionära entusiasm och Riksdumans beslutsamhet skapade en Temporär Regering, som anser det vara sin heliga och ansvarsfulla plikt att förverkliga folkets förhoppningar och leda landet in på den fria medborgarordningens ljusa v g. Regeringen tror att den höga fosterländska anda, som uppenbarat sig i folkets kamp mot det gamla v ldet, äfven kommer att entusiasmera våra tappra soldater på stridsfältet. Regeringen skall för egen del anstränga alla sina krafter för arméns förseende med allt det, som erf rdes f r krigets brin-gande till ett segerr kt slut. Regeringen skall heligt vidmakthålla alla de allianser, hvilka förena oss med öfriga makter, och orubbligt fullgöra alla aftal med våra allierade. Vidtagande åtgärder till landets skyddande mot den yttre fienden anser Regeringen det tillika vara sin främsta plikt att öppna v g f r uppenbarande af folkviljan beträffande regeringsformen, och skall inom möjligast korta tid sammankalla en konstituerande församling på grundvalen af allmän, direkt, lika och hemlig omröstning, med tillvaratagande af våra tappra fosterlandsf rsvarares, som nu utgjuta sitt blod på slagfältet, rätt att delta i valen. Konstituerande Församlingen skall äfven utf rda grundlagar, hvilka skola garantera landet orubbliga grunder för r tt, j mlikh t och frihet. Kännande hela bördan af den landet tryckande r ttl sheten, som hämmat folkets fria, skapande förmåga under tider af svåra nationella rubbningar, anser Temporär Regeringen n d v ndigt att of r f dt och redan före Konstituerande Församlingens sammankallande säkerställa landet genom fasta normer, hvilka trygga medborgarfrihet och medborgarj mlikh t, på det att alla medborgare fritt f nge  g na sina andliga krafter åt skapande arbete till fosterlandets väl. Regeringen skall jämväl draga försorg om fastställandet af normer, som på grundvalen af allmän valrätt skola tillförsäkra alla medborgare ett lika deltagande i valen af organen för den lokala sj lfstyrelsen. I den nationella frigörelsens ögonblick minnes hela landet med djup tack-samhet dem, hvilka under kampen för sin politiska och religiösa öfvertygelse fallit offer för den h mndgiriga gamla makten, och anser Temporär Regeringen det vara en glädjande plikt att med heder förmedels f rvisningsorterna återbörda alla dem, som lidit f r fosterlandets väl. Fullgörande dessa uppgifter upplifvas Temporär Regeringen af tron, att den kommer att fullgöra folkets vilja och att hela folket skall understöda den i dess  rliga sträfvan att trygga Rysslands lycka. Ur denna tro  ser den styrka. Endast i hela folkets eniga understödande af dess ansträngningar ser densamma underpanten på det nya sys-temets seger.

